

19. หลุดพ้นโดยความเชื่อ...หรือการประพฤติ?

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันพฤหัสบดีที่ 30 สิงหาคม 2012 เวลา 05:03 น. -

บทเรียนพระคัมภีร์

ความหลุดพ้น

ในคำสอนของเปาโลและยากอบ

(หลุดพ้นโดยความเชื่อ...หรือการประพฤติ?)

Salvation according to Paul & James

Saved by Faith or by work

เขียนโดย...บรรพต เวชกามา

หลุดพ้นโดยความเชื่อ หรือโดยการประพฤติ?

เรื่องความหลุดพ้นโดยพระคุณพระเจ้านี้ เป็นเรื่องและผู้เชื่อพระเจ้าชาวไทย ไม่ค่อยเข้าใจ หลายคนเชื่อและคิดว่า “หลุดพ้นโดยพระคุณ” แต่จะต้องประพฤติตามด้วย ถ้าไม่เช่นนั้นก็จะไม่หลุดพ้น เขามักจะพูดกันอยู่เสมอว่า

“

ความเชื่อถ้าไม่ประพฤติตาม ก็เป็นความเชื่อที่ตายแล้ว

”

ดังนั้น เขาจึงพยายามที่จะทำดี ประพฤติดี เพื่อจะหลุดพ้น เพื่อจะช่วยพระเจ้า

คนที่คิด พูด และกระทำเช่นนี้ แสดงว่า เขาไม่เข้าใจ “ความหลุดพ้น 3 ขั้นตอน (Three Steps of Salvation) และไม่เข้าใจหลักคำสอนว่าด้วย “ความหลุดพ้น”

ของเปาโลและยากอบ มักจะคิดว่า ทั้งสองท่านสอนขัดแย้งกัน เปาโลสอนว่า “

หลุดพ้นโดยพระคุณ

” (

Saved by Grace

)

ส่วนยากอบสอนว่า

หลุดพ้นโดยการประพฤติ

(

Saved by Work

)

ความเข้าใจผิดของชุมชนของพระเจ้าเรื่องความหลุดพ้น

การไม่เข้าใจในหลักคำสอนว่าด้วยความหลุดพ้นนี้ ไม่ใช่เฉพาะผู้เชื่อพระเจ้าชาวไทยสมัยนี้เท่านั้น ในสมัยก่อนนั้น ชุมชนของพระเจ้า (The Churches of God) อยู่ภายใต้การปกครองของ

นิกายคาทอลิก

เท่านั้น และมีคำสอนสอนว่า

ความหลุดพ้น

ได้มาด้วยความเชื่อ แต่จะต้องประพฤติตามด้วย ถ้าไม่เช่นนั้นก็จะไม่หลุดพ้น

ชุมชนของพระเจ้า ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลแห่งคำสอนนี้เป็นเวลานานหลายศตวรรษ จนกระทั่งเกิดการปฏิรูปชุมชนของพระเจ้าขึ้น โดย มาร์ติน ลูเธอร์ (Martin Luther) ได้แยกตัวออกมาจาก

นิกายคาทอลิก

มาเป็น

นิกายโปรเตสแตนต์

ซึ่งมีความเชื่อตามพระคัมภีร์ว่า

ความหลุดพ้นนั้นได้มาด้วยความเชื่อเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

ส่วนการประพฤตินั้นเป็นผลที่ได้จากการหลุดพ้นเพราะมีความเชื่อแล้ว กล่าวคือ เมื่อได้รับความหลุดพ้นโดยความเชื่อแล้ว ก็มีการตอบสนองความเชื่อนี้ โดยการประพฤติ ปฏิบัติตามหลักคำสอนของพระเจ้าของพระเจ้า การประพฤตินี้ไม่ใช่เพื่ออยากจะได้ความหลุดพ้น แต่เพราะว่าได้รับการชำระให้เป็นคนบุญแล้ว หลุดพ้นแล้วในความหลุดพ้นขั้นที่

1 (Justification)

สาเหตุที่ถามว่า หลุดพ้นโดยความเชื่อเพียงอย่างเดียวพอไหม?

คำถามที่ว่า ความหลุดพ้นได้มาโดยความเชื่อเพียงอย่างเดียว หรือได้มาโดยความเชื่อบวกการประพฤตินั้น เกิดขึ้นเพราะไม่เข้าใจคำสอนของเปาโลที่กล่าวไว้ว่า “เพราะเราเห็นว่าคนหนึ่งคนใดจะถูกชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่

1

(

Justification

)(

พระคัมภีร์ภาษาไทยแปลว่า

“

คนชอบธรรม

”)

ได้ก็โดยอาศัยความเชื่อ นอกเหนือการประพฤติตามธรรมบัญญัติ

ของโมเสส

”

(

รม

3:28)

และพระคัมภีร์ข้อนี้ เราสามารถแปลแบบขยายความว่า “เหตุฉะนั้นเราทั้งหลายสรุปได้ว่า คนหนึ่งคนใดจะเป็นคนที่ถูกพระเจ้าชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่ 1 ได้ก็โดยอาศัยความเชื่อในพระเยซู

นอกเหนือการประพฤติตาม

ธรรมบัญญัติ

อันเป็น

หลักจริยธรรมของพระเจ้า

และ เปาโลยังกล่าวอีกว่า “เพราะฉะนั้น เมื่อเราถูกชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่ 1 โดยความเชื่อแล้ว เราจึงมีสันติภาพกับพระเจ้า (พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับปี 1971 แปลว่า “สัน

ติสุขในพระเจ้า

”

พระคัมภีร์ฉบับมาตรฐานปี

2011

แปลว่า

“

อยู่อย่างสงบสุขเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า

”)

ทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

”

(

รม

5:1)

พระคัมภีร์ข้อนี้ ก็สามารถแปลแบบขยายความว่า “เหตุฉะนั้นเมื่อเราเป็นคนที่ถูกพระเจ้าชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่ 1 โดยความเชื่อในพระเยซูแล้ว ซึ่งไม่ใช่ตามธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสสหรือพิธีเข้าสุหนัต

เราจึงมี

สันติภาพ

กับพระเจ้าทางพระเยซูคริสต์ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรา

(

รม

5:1)

ดังนั้น ถ้าเราเข้าใจคำสอนของเปาโลตามที่กล่าวมาแล้วนั้น เราจะไม่ถามว่าหลุดพ้นเพราะพระคุณ โดยความเชื่อเพียงอย่างเดียวหรือ เพราะเปาโลออกไว้อย่างชัดเจนว่า เรา “ถูกชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่ 1 เพราะพระคุณ โดยความเชื่อ” เปาโลไม่ได้บอกว่า หลุดพ้นเพราะพระคุณ โดยความเชื่อ และการประพฤติตามธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสส (หรือของพระสมณโคดมด้วย)

สาเหตุที่คนเหล่านั้นสับสน ก็เพราะไม่เข้าใจคำสอนของยากอบที่ว่า “ท่านทั้งหลายก็เห็นแล้วว่า คนหนึ่งคนใดจะถูกชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่ 1 ได้ ก็เพราะการประพฤติ และไม่ใช่ด้วยความเชื่อเพียงอย่างเดียว

”

(

ยก

2:24)

ถ้าเราอ่านเพียงผิวเผิน ดูเหมือนว่า ขัดแย้งกันจริงๆ เพราะเปาโลสอนว่า “ถูกชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่หนึ่ง เพราะพระคุณ โดยความเชื่อ” แต่ยากอบสอนว่า

“

ถูกชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่หนึ่ง เพราะพระคุณ โดยการประพฤติ

”

ไม่ใช่ความเชื่อเพียงอย่างเดียว

ความจริงแล้ว เปาโลและยากอบไม่ได้สอนขัดแย้งกัน เหตุที่เปาโลเน้นว่า ถูกชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่ 1 เพราะพระคุณ โดยความเชื่อ นั้น เพราะเปาโลกำลังเผชิญอยู่กับกลุ่มบุคคลที่เป็นพวก

“

ครูศาสนาวิ

”

ที่เน้นว่า

“

ทำตามธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสสที่ว่าด้วยพิธีกรรม

(

โดยเฉพาะการเข้าสุหนัต

)

เพียงอย่างเดียว โดยไม่ต้องมีความเชื่อก็จะได้รับการชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นในขั้นที่หนึ่ง

”

(

Justification

)

และได้รับ

การชำระให้บริสุทธิ์ในความหลุดพ้นขั้นที่สอง

”

(

Sanctification

)

กล่าวคือ เข้าจารีตนับถือศาสนาแล้ว โดยไม่มีความเชื่อในพระเจ้า ไม่เชื่อในการถูกชำระให้เป็นคนบุญ เพียงแต่ทำพิธีกรรมทางศาสนา โดยไม่รู้เรื่องราวอะไร ก็จะได้รับ ความหลุดพ้น

ส่วนยากอบ สาเหตุที่สอนว่า “การถูกชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่หนึ่งนั้น มีความเชื่อเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ จะต้องประพฤติตามด้วย”

เหตุที่สอนเช่นนั้น เพราะยากอบเผชิญกับกลุ่มบุคคลที่สอนผิด ที่เน้นว่า

“

มีความเชื่อเพียงอย่างเดียวก็พอแล้ว ไม่ต้องประพฤติตาม ก็ได้รับการชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่หนึ่ง

(

Justification

)

และได้รับ

การถูกชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่สอง

”

(

Sanctification

)

ดังนั้นทั้งสองท่านจึงเน้นไม่เหมือนกัน ถ้าเราไม่รู้เบื้องหน้าเบื้องหลัง เราจะคิดว่า ทั้งสองท่านสอนขัดแย้งกัน

ความหลุดพ้นตามคำสอนของเปาโลและยากอบ

เปาโลเน้นว่าเราหลุดพ้นโดยความเชื่อเพียงอย่างเดียวว่า “ด้วยว่าท่านทั้งหลายได้รับความหลุดพ้น (พระคัมภีร์ภาษาไทยแปลว่า “ความรอด” ซึ่งเป็นการชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่

1)

แล้วด้วยพระคุณโดยทางความเชื่อนี้ไม่ใช่มาจากตัวท่าน แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า ไม่ใช่มาจากการกระทำ เพื่อไม่ให้ใครรอดได้

” (

อฟ

2:8-9)

ส่วนยากอบกลับเน้นว่า การถูกชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่หนึ่งนั้นได้มาโดยความเชื่อและการประพฤติ ดังที่ท่านกล่าวว่า “ทำนองเดียวกัน

‘

ท่านมีความเชื่อ และข้าพเจ้ามีการประพฤติ

’

จงแสดงให้ข้าพเจ้าเห็นความเชื่อของท่านโดยไม่มีการประพฤติซิ แล้วข้าพเจ้าจะแสดงให้ท่านเห็นความเชื่อของข้าพเจ้าโดยการประพฤติ

”

(

ยก

2:17-18)

ยากอบกำลังชี้แจงให้เห็นประเด็นที่ว่า เมื่อถูกชำระให้เป็นคนบุญโดยความเชื่อในขั้นที่ 1 (Justification) แล้ว จะส่งผลให้ชีวิตมีการเปลี่ยนแปลง และประพฤติดีในการถูกชำระให้เป็นคนบริสุทธิ์ในความหลุดพ้นขั้นที่สอง

(

Sanctification

)

ในคำสอนของยากอบนั้น ท่านเชื่อว่า พระเจ้าเป็นพลัง เป็นอำนาจ เมื่อเชื่อในพระองค์แล้ว ไม่ประพฤติไม่ได้ ไม่ทำดีไม่ได้ เพราะพลังและอำนาจแห่งความดีของพระเจ้า ได้เข้ามาอยู่ในจิตใจของเราแล้ว พระองค์จะเป็นพลัง เป็นอำนาจ ผลักดันให้กระทำความดี ทำตามธรรมบัญญัติของพระเจ้า คนที่ไม่ประพฤติตาม แต่อ้างว่า มีความเชื่อ แสดงว่า คนนั้น ยังไม่ได้ต้อนรับเอาพระเจ้า(ซึ่งเป็นพลังและอำนาจ) เข้ามาอยู่ในจิตใจของตนเลย

ดังที่ท่านกล่าวว่า “คนโหดเขลาเอ๋ย ท่านต้องการให้พิสูจน์ว่า ความเชื่อที่ไม่มีการปฏิสนธินั้นก็ไร้ผลหรือ อับราฮัมบรรพบุรุษของเรา ถวายอิสอัคบุตรของท่านบนแท่นบูชา เพราะ การถูกชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่ 1 โดยการประพฤติไม่ใช่หรือ ท่านก็เห็นแล้วว่า ความเชื่อนั้นทำงานควบคู่กับการประพฤติของเขา และความเชื่อก็สมบูรณ์ได้โดยการปฏิสนธิ นั้น และพระคัมภีร์ก็สำเร็จตามที่กล่าวไว้ว่า

‘

อับราฮัมเชื่อพระเจ้า และพระองค์ทรงถือว่าเขาเป็น

คนที่ถูกชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่

1’

และเขาได้ชื่อว่า เป็น

’

สหายของพระเจ้า

’

พวกท่านก็เห็นแล้วว่า คนหนึ่งคนใดจะ

ถูกชำระให้เป็นคนบุญ

ได้ ก็เพราะการประพฤติ และไม่ใช่เพราะความเชื่อเพียงอย่างเดียว เช่นเดียวกัน ราหับหญิงโสเภณีก็ถูกชำระให้ชอบธรรมเพราะการประพฤติไม่ใช่หรือ

เมื่อนางได้ต้อนรับพวกผู้สอดแนม และส่งเขาทั้งหลายไปโดยทางอื่น ภายที่ปราศจากจิตวิญญาณนั้นตายแล้วอย่างไร

ความเชื่อที่ปราศจากการประพฤติก็ตายแล้วอย่างนั้น

”

(

ยก

2:20-26)

ยากอบไม่ได้กล่าวว่า การถูกชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่ 1 ได้มาโดยความเชื่อบวกกับการประพฤติ แต่ท่านกล่าวถึงคนที่มีความเชื่อในพระคุณของพระเจ้าได้รับการชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นในขั้นที่

1 (
Justification
)

นั้น คนผู้นั้นจะมีการประพฤติที่ดีในชีวิตเขาเป็นผลตามมาในการถูกชำระให้บริสุทธิ์ในความหลุดพ้นขั้นที่

2 (
Sanctification
)

ถ้ามีคนอ้างว่าเป็นผู้เชื่อในพระคริสต์ได้รับการชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่ 1 แต่ไม่ได้ประพฤติดีในการถูกชำระให้เป็นคนบริสุทธิ์ในความหลุดพ้นขั้นที่ 2 นี้ ก็เท่ากับว่าเขาผู้นั้นไม่ได้มีความเชื่อและยังไม่ได้ถูกชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นในขั้นที่

1
(
Justification
)

เลย

ตั้งที่ยากอบกล่าวว่า “พี่น้องของข้าพเจ้า แม้ใครจะกล่าวว่าตนมีความเชื่อ แต่ไม่ได้ประพฤติตาม จะได้ประโยชน์อะไร ความเชื่อนั้นจะช่วยให้เขาหลุดพ้นได้หรือ” “ทำนองเดียวกัน ถ้าฟังความเชื่อ ถ้าไม่มีการปฏิบัติ ก็เป็นสิ่งที่ตายแล้ว” “

โอ คนเขลาเอ๋ย ท่านต้องการให้พิสูจน์ว่า ความเชื่อที่ไม่มีมีการประพฤตินั้นก็ไร้ผลหรือ” “

กายที่ปราศจากจิตวิญญาณนั้นตายแล้วอย่างไร ความเชื่อที่ปราศจากการประพฤติก็ตายแล้วอย่างนั้น” “

(
ยก
2:14,17,20,26)

เปาโลก็ได้กล่าวถึงสิ่งเดียวกันนี้ในหนังสือจดหมายของท่านว่า ผู้เชื่อพระเจ้าที่กำลังดำเนินอยู่ในการถูกชำระให้บริสุทธิ์ในความหลุดพ้นขั้นที่สอง (Sanctification) นี้ ควรจะมีผลของพระธรรมของพระเจ้าสำแดงออกมาในชีวิต ซึ่งท่านได้กล่าวไว้

“ส่วนผลของพระธรรมนั้นคือ พรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา (พระคัมภีร์ภาษาไทยแปลว่า “ความรัก”) ความยินดี สันติภาพ (พระคัมภีร์ภาษาไทยแปลว่า

“สันติ ”)

สุข
ความอดทน ความปรานี ความดี ความสัตย์ซื่อ ความสุภาพอ่อนโยน การรู้จักบังคับตน เรื่องอย่างนี้ไม่มีธรรมบัญญัติห้ามไว้เลย

(

กท

5:22-23

ทันทีที่เปาโลบอกพวกเราว่าเราถูกชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่ 1 (Justification) โดยความเชื่อ มิใช่โดยการประพฤติที่ว่า “ด้วยว่าท่านทั้งหลายได้รับการอภัยโทษให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่

1
แล้วด้วยพระคุณโดยความเชื่อ การถูกชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นนี้ไม่ใช่มาจากตัวท่าน แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า ไม่ใช่มาจากการกระทำ เพื่อไม่ให้ใครรอดได้

(

อฟ

2:8-9)

แล้วท่านได้บอกเรามากกว่าเราถูกสร้างขึ้นเพื่อประพฤติการดีในการถูกชำระให้บริสุทธิ์ในความหลุดพ้นขั้นที่ 2 (Sanctification) ว่า “เพราะว่าเราเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์ ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์ เพื่อให้ทำการดี ซึ่งเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ก่อนแล้วเพื่อให้เราดำเนินตาม

”

(

อฟ

2:10)

เปาโลคาดหวังถึงความเปลี่ยนแปลงที่ดีในการดำเนินชีวิตในการถูกชำระให้บริสุทธิ์ในความหลุดพ้นขั้นที่ 2 (Sanctification) เช่นเดียวกับที่ยากอบคิด ดังที่ท่านกล่าวว่า “เหตุฉะนั้น ถ้าใครอยู่ในพระคริสต์

เขาก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว

ดที่เก่าๆก็ล่วงไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น

” (2

คร

5:17)

การทำดี การประพฤติ ไม่ใช่การฝืนใจ แต่เป็นไปโดยธรรมชาติ เป็นการตอบสนองพระคุณพระเจ้า เป็นการยอมทำตามการทรงนำของพระธรรมที่เข้ามาอาศัยอยู่ในเรา และเรายอมที่จะทำตามความประสงค์ของพระองค์

ยากอบและเปาโลไม่ได้มีความคิดขัดแย้งกันในการสอนเรื่องการถูกชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นนี้เลย ท่านทั้งสองพูดถึงเรื่องเดียวกันแต่ในมุมมองแตกต่างกัน

19. หลุดพ้นโดยความเชื่อ...หรือการประพฤติ?

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันพฤหัสบดีที่ 30 สิงหาคม 2012 เวลา 05:03 น. -

เปาโลย้ำในเรื่องการถูกชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่ 1 โดยความเชื่อเท่านั้น ในขณะที่ยากอบได้เน้นถึงข้อเท็จจริงที่ว่า การถูกชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่

1 (Justification)

โดยความเชื่อในพระคริสต์นั้น จะก่อให้เกิดการประพฤติดีในการดำเนินชีวิตใน

การถูกชำระให้บริสุทธิ์ในความหลุดพ้นขั้นที่สอง

(

Sanctification

)

ดังนั้น ถ้าเราเข้าใจว่า ทั้งสองท่านสอนขัดแย้งกัน แสดงว่าเราไม่เข้าใจ จะต้องศึกษา และทำความเข้าใจให้ได้ว่า ความหลุดพ้นนั้น เป็นการกระทำของพระเจ้า ไม่ใช่เรากระทำเอง เราเป็นเพียงแต่ผู้รับเอากิจการกระทำของพระองค์มาเป็นของเราเท่านั้นเอง

เขียนโดย Banpote Wetchgama (ศูนย์ปฏิบัติพันธกิจอัครธานี)